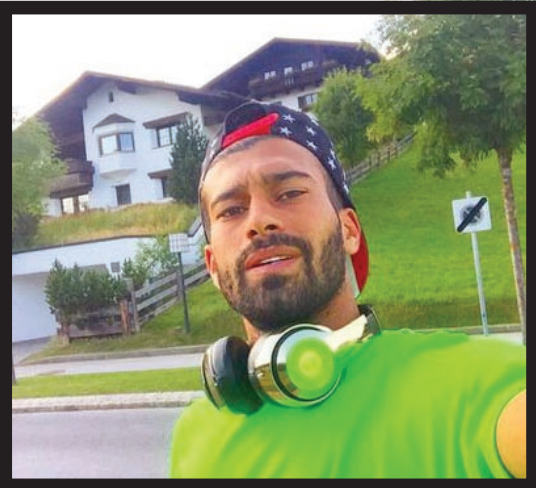

به پنهان رفتارهای اخیر «رامین رضاییان»

درباره فوتبالیست‌هایی که «حاشیه» عمر فوتبالشان را کوتاه کرد

این کار رو با خودت نکن پسر!

سید مصطفی صابری - «رامین رضاییان» بازیکن توانمند و محبوب پرسپولیس و تیم ملی، مدتی است بدجور در گیر حاشیه‌ها شده و بابت آخرین ماجرایش یعنی درگیری در تمرینات، از حضور در تیم و ترکیب باشگاهی اش منع شده است. هر چند امیدواریم رامین بخشیده شود و تغییر جدی در رویه‌اش بدهد اما ماجرای محوشدن خیلی از فوتبالیست‌ها همین طوری کلیدخورده؛ با اشتباهاتی که جبرانشان سخت است و روی هم جمع می‌شود، طوری که یک ستاره را بی‌فروغ می‌کند. رامین که برمی‌گردد اما قصه، درباره بازیکنانی است که مسیر اشتباه رفتند. معروف که نیستی، سرت به کار خودت گرم است و تمام تمرکزت روی این است که بتوانی آنقدر خودت را نشان بدهی که اسمت از روی سکوها فریاد زده شود و محبوب هواداران باشی؛ آنقدر بدر خشی که پیراهن تیم ملی را بر تن کنی و تصویرت بشود پوستروی دیوار اتاق طرفدارانت. به هدف‌ت که می‌رسی ولی، تازه ماجرا شروع می‌شود: عکس، امضا، و توی دید بودن که باعث می‌شود هر حرکت زیر ذره‌بین باشد. مصداق این ضرب‌المثل آتو آبی که: «هر چقدر بالاتر بروی، پارگی لباست مشخص‌تر است!» یک فوتبالیست به طور معمول از ۱۸، ۱۹، سالگی توی چشم است اما همان اول معروف نمی‌شود؛ در ادامه، فوتبال چنان در گیرش می‌کند که مجالی برای ادامه تحصیل و مطالعه ندارد؛ همه چیزش می‌شود فوتبال. مدیر برنامه از فوتبالیست در خشتش می‌خواهد تا رقم قرار داد بالاتر برود و به دنبالش پورسانت او. هوادار از فوتبالیست نتیجه می‌خواهد تا تیم در جدول بالا برود. مربی به دنبال عملکرد خوب بازیکن است تا سر بلند شود و رسانه‌ها، به خصوص رسانه‌های ورزشی، با حاشیه‌های یک فوتبالیست، زنده‌تر و جذاب‌تر می‌شوند. خلاصه کمتر کسی است که به فکر خود آن آدم، شخصیتش و ماندگاری‌اش در دنیای فوتبال باشد. حالا فوتبالیستی که تا چند سال قبل در کوچه‌پس‌کوچه‌ها دنبال توپ پلاستیکی می‌دوید و شاید از سرنواری، بابت پاره شدن کفشش مورد ملامت قرار می‌گرفت، یک شب معروف صاحب خودروی میلیاردری می‌شود؛ در حالی که هیچ‌مشاور دلسوزی برای هدایت شدن در مسیر معروفیت ندارد. اصلاً مشاور خوب نداشتن و میل به خودنمایی در فوتبالیست‌های ایرانی را می‌شود از همین‌جا فهمید که به قول «حامد کاویانپور»، بازیکن سابق تیم ملی و پرسپولیس، بیشتر فوتبالیست‌ها خانه شخصی ندارند اما لوکس‌ترین و گران‌قیمت‌ترین خودروها را سوار می‌شوند و در ادامه، انتخاب‌های اشتباه و حاشیه‌ها چنان دامن زندگی شخصی و فوتبالی بسیاری از این آدم‌ها را می‌گیرد که اعتبار ورزشی و حرفه‌ای در کنار محبوبیتشان، همه با هم سریع محو می‌شود و فوتبالیستی هم که توی چشم نباشد، زود از یادها می‌رود. حاشیه‌های اخیر «رامین رضاییان» پنهانی‌اش تا مروری داشته باشیم بر نام بازیکنانی که می‌توانستند عمر فوتبالی طولانی داشته باشند اما حاشیه‌ها اجازه نداد.

نگاهی به استعدادهای هدر رفته فوتبال ایران، به‌خاطر حاشیه

حیف از سطح فوتبالِ مَرَد!

فوتبال ما پر است از بازیکنانی که خیلی سریع مشهور و محبوب شدند اما متأسفانه در مسیر حرفه‌ای‌شان به آن چه حقشان بوده، به‌خصوص از نظر فنی نرسیده‌اند. البته در این حاشیه‌ها نباید فقط شخص فوتبالیست را موثر و مقصر دانست. باشگاه‌های ما حرفه‌ای اداره نمی‌شوند، برخی مربی‌ها دلسوز نیستند و بازیکن فقط قطعه‌ای از پازل تاکتیکی‌شان محسوب می‌شود، مردم و رسانه‌ها هم جور دیگر. در بسیاری از باشگاه‌های حرفه‌ای دنیا، بازیکن پول حرفه‌ای می‌گیرد و سرمایه باشگاه و فوتبال ملی کشورش محسوب می‌شود، برای همین اجازه پیدا نمی‌کند سمت خودویرانگری‌های عجیب برود. تغذیه، ساعت خواب، رفت و آمد، فعالیت در فضای مجازی و موضع‌گیری و حتی کمپ استقرار قبل از بازی بازیکنان، مورد رصد دائمی تیم‌های ملی و باشگاهی است. هر چند در فوتبال دنیا هم، نمونه‌های عجیبی مثل «پل گاسکویین» در گذشته یا رونالدینیو و آدریانو را داریم که فوتبال‌شان به واسطه حواشی عجیب و تلخ تباه شد اما در فوتبال ما، این نمونه‌ها بیشتر دیده می‌شود. به چند نمونه از معروف‌ترین بازیکنان از دست رفته که صرفاً در پرسپولیس و استقلال حضور داشتند اشاره می‌کنیم.

مهدی‌هاشمی‌نسب؛ یاغی بزرگ

هاشمی نسب تا ۳۸ سالگی بازی کرد، زود از فوتبال محو نشد اما ۱۰ سال آخر فوتبالتش نمایشی در حد انتظار نداشت. بازیکنی که از پرسپولیس به استقلال آمد، مدتی بعد به خاطر حاشیه‌هایش تیم ملی را از دست داد، در پاس ذخیره شد و سر از تیم‌های معمولی درآورد. نقطه مقابل او یحیی گل محمدی بود که نه مثل هاشمی نسب محبوب تیپوفسی‌ها بود، نه لقب گلزن‌ترین مدافع را یدک می‌کشید اما تا ۳۶ سالگی در تیم ملی بازی کرد و همیشه یک روند معمولی را دنبال کرد.

علیرضانیکیخت واحدی؛ همه جورحاشیه

ماجراهای نیکیخت به تعریف و توضیح نیاز ندارد؛ بازیکنی که در ۱۸ سالگی به تیم ملی دعوت شد، از ۱۹ سالگی در خشتش فوق‌العاده‌اش در استقلال شروع شد، از ۲۰ سالگی باشگاه‌های اروپایی به دنبال جذبش بودند و در نهایت از ۲۸ سالگی، عملاً در مسیر پسرقت قرار گرفت. توجه بیش از اندازه به ظاهر، چند حاشیه بزرگ غیر فوتبالی و خانوادگی، حضور در تیم‌های عربی به جای اروپا با هدف کسب درآمد بیشتر و... باعث شد این بازیکن، خیلی زودتر از حد معمول از تیم ملی فاصله بگیرد و بعد از محرومیت‌های پیاپی، بازگشتش به فوتبال در تیم‌های معمولی هم نتیجه ندهد و حضور کوتاه در استقلال هم، او را احیا نکند تا شاهد یک استعداد هدر رفته دیگر باشیم.

مجاهد خذیر اوی؛ محرومیت و مصدومیت

از ستاره جنوبی استقلال و تیم ملی که اولین بار در ۱۷ سالگی به تیم ملی چپرو دعوت شد و در ۱۹ سالگی، چند بازی در خشان در مسیر جام جهانی انجام داد، انتظار می‌رفت تا ۳۰ سالگی حداقل ۱۰۰ بازی ملی را تجربه کند و لژیونر موفق فوتبال ایران باشد اما خیلی زودتر از حد انتظار، یک حاشیه بزرگ باعث شد ۵ سال محروم شود. مصدومیت و بی‌انگیزگی هم عاملی شد تا بخش محرومیتش بی‌اثر باشد و مجاهد تقریباً از ۲۲ سالگی که شروع فوتبال خیلی‌هاست، از فوتبال محو شود. مجاهد در زمین کم حرف و بی‌حاشیه بود و از اساس اتهام وارده را قبول نداشت.

پیام صادقیان؛ بی‌انضباطی و سهل‌انگاری

پسر یک فوتبالیست قدیمی تبریزی که در تیم ملی نوجوانان چهره شد و خیلی زود در ذوب آهن ستاره شد. پیام در پرسپولیس هم خوش درخشید اما بی‌حاشیه نبود. خودش می‌گفت ماهی چند میلیون لباس مار کدار می‌خرد و وقتی هنوز فوتبالیست‌ها تنوایشان را مخفی می‌کردند، او به این کار اعتراض می‌کرد اما افولش با خط خوردن از تیم کی‌روش که عازم جام جهانی بود کلید خورد. اولین حاشیه اینستاگرامی‌اش هم همان موقع‌ها اتفاق افتاد؛ وقتی که در واکنش به خط خوردنش خطاب به کی‌روش نوشت: «بر باعث و بانی‌اش لعنت! پیام بعدها به خاطر درگیری در تمرین، بی‌انضباطی روی نیمکت، رفاقت با خواننده معروف زیرزمینی و منهج شدن به استعمال دخانیات، پست اینستاگرامی نژادپرستانه و... حاشیه‌هایش آنقدر ادامه پیدا کرد که از پرسپولیس دیپورت شد و بعد از آن هم دیگر به اوج برنگشت.

مرور حاشیه‌های یک سالِ اخیر رضاییان

خوب، بد، جلفِ ستاره جذاب قرمزها!

«رامین رضاییان» توانایی فنی فوق‌العاده بالایی دارد، شخصیتش هم برای فوتبال دوستان جذاب است. مدافع راستی که میل به تهاجم دارد، آرام و قرار ندارد، اخم‌وست و تا حدی کاریزماتیک و جنگل‌من. رامین، خیلی دوست دارد مورد توجه باشد اما این کار را به روش خودش و بدون مشورت گرفتن در دست و حسابی از دیگران انجام می‌دهد؛ یک روز جواب تلفن برانکو را نمی‌دهد و سر از «ریزه‌اسپور» تر کیه در می‌آورد. روز بعد با تانک کودتاجی‌ها در ترکیه عکس یادگاری می‌اندازد. دوباره با کلی عذرخواهی به پرسپولیس برمی‌گردد و بعد از کلی صبر، نوبت به بازی‌اش که می‌رسد، حسابی می‌درخشد، منتها دوباره حاشیه‌ها و خودنمایی‌ها شروع می‌شود؛ در دعوای برانکو کی‌روش، غیرمستقیم طرف کی‌روش را می‌گیرد، پنالتی را اولین بار در تاریخ فوتبال ایران پاس می‌دهد و در نهایت بعد از یک درگیری با علیپور از تیم پرسپولیس کنار گذاشته می‌شود! با هم چند نمونه از تصمیم‌های جالب رضاییان طی یک سال اخیر را مرور کنیم.

■ **اخطار بد موقع**

مدافع راست خوش‌تیپ قرمزها قبل از بازی حساس فصل قبل با نفت در تابستان ۹۵، راحت کارت گرفت و پرسپولیس به لطف شاهکارهای بابک حاتمی به نفت باخت و در حالی که یک مسالوی برای قهرمانی‌اش کافی بود، فقط به خاطر تفاضل گل قهرمان نشد. رامین در آن بازی معروف می‌توانست محتاط‌تر عمل کند.

■ **سفر پرماجرا به ترکیه**

با تمام شدن فصل، عجیب نبود که بعد از یک در خشت چشمگیر در پرسپولیس و تیم ملی، هوس بازی در یک تیم اروپایی به سر ضاییان بزند. چند وقتی خبری از او نبود، حتی جواب تلفن برانکو را هم نداد و ناگهان سر از تیمی درآورد که نه پول باشگاه‌های غربی را به او می‌داد و نه اعتبار اروپایی‌ها را داشت. ناراحتی هواداران پرسپولیس از او، موجی از انفالو در اینستاگرام به راه انداخت اما رامین همچنان سعی می‌کرد در ترکیه هم با پیراهن پرسپولیس عکس بگیرد و خودش را پرسپولیسی بداند. با رفتن او برانکو علاوه بر ماهینی، صادق محرمی را هم جذب کرد و پست دفاع راست قرمزها کاملاً پر شد.

■ **بازگشت به پرسپولیس**

حجم دلخوری هواداران از طارمی و رضاییان، چنان جوی برای آن‌ها ایجاد کرد که طارمی تر کیه را ترک کرد و به پرسپولیس برگشت. رضاییان که خیلی‌ها او را عامل هوایی شدن طارمی می‌دانستند، ماند و حتی در یک بازی دوستانه، گل قشنگی هم برای ریزه‌اسپور به ثمر رساند اما با گذشت زمان، رامین هم برگشت. منتها پرسپولیس و به خصوص برانکو، دیگر او را نمی‌خواستند به دو دلیل: اول این که در آن پست دو بازیکن خوب داشتند. دوم این که بخشش رامین می‌توانست پایه گذار یک رسم بد شود. در نهایت احساسات هواداران بر منطق برانکو چیره شد و رامین بازگشت، اما هفته‌ها نیمکت نشین بود. رامین به‌رغم تمام نیمکت‌نشینی‌ها، سنجیده و به دور از حاشیه رفتار کرد و حتی در خشتش در دو بازی تیم ملی هم باعث نشد به ذخیره بودن در پرسپولیس اعتراض کند.

■ **شروع پالس‌های منفی**

رامین بعد از یک دوره طولانی نادیده گرفته شدن توسط برانکو، بالاخره به ترکیب تیم برگشت، جای پایش محکم شد و دوباره با فرارهایش گلزنی و گل‌سازی کرد اما اردوی خارج از کشور تیم ملی و جدال رسانه‌ای برانکو کی‌روش، باعث شد سرمربی تیم ملی در تصمیمی عجیب تمام پرسپولیسی‌ها را دیپورت کند و رفتارهای عجیب رامین هم از اینجا شروع شد.

■ **لا یو و استوری بازی**

رامین رضاییان یکی از فعال‌ترین پرسپولیسی‌ها در فضای مجازی است اما اوچ حضور او در اینستاگرام مصادف شد با اضافه شدن قابلیت استوری و بعد هم لایو. کار به جایی رسید که حتی یکی دوشب مانده به دربی هم، رامین در اردوی تیم لایوپخش می‌کرد و به نظر می‌رسید به قیمت ارتباط بیشتر با هواداران، تمرکز لازم برای بازی را از خودش سلب کرده است.

■ **درگیری با علیپور**

پرسپولیس بعد از باخت در دربی، بازی‌های آسیایی را در پیش داشت. تساوی برابر الهلال، نتیجه خوبی بود اما قبل از بازی دوم و در اردو، رامین رضاییان و علیپور با هم درگیر شدند. کریم باقری کمک برانکو، با هر دو برخورد کرد اما علیپور نسبتاً زودتر بخشیده شد و رضاییان هنوز بالاتکلیف است؛ پیشکسوتان زیادی برای بخشش او پادرمیانی کرده‌اند اما برانکو ترجیح داد رابطه‌اش با رامین را به کاغذی تشبیه کند که بعد از پاره شدن، دیگر مثل قبل نمی‌شود. هر چند هنوز زود است رامین را با این توانایی فنی بالا، جزو بازیکنانی بدانیم که فوتبال‌شان را با حاشیه‌ها تباه کرده‌اند اما اگر چه تلخ، باید بگوییم رامین در این مسیر حرکت می‌کند و اگر زودتر با کمک و مشاوره پیشکسوت‌ها و رسانه‌های دلسوز، فکری به حال خودش نکند، در سراسیمگی ناگامی‌های بعدی قرار می‌گیرد.